

Яким чином нараховують та сплачують ЄВ за себе члени фермерського господарства?

ЗІР, категорія 301.04.04

Частиною першою ст. 3 Закону України від 19 червня 2003 року № 973-IV «Про фермерське господарство» зі змінами та доповненнями визначено, що членами фермерського господарства можуть бути подружжя, їх батьки, діти, які досягли 14-річного віку, інші члени сім'ї, родичі, які об'єдналися для спільного ведення фермерського господарства, визнають і дотримуються положень Статуту фермерського господарства. Членами фермерського господарства не можуть бути особи, які працюють у ньому за трудовим договором (контрактом).

Згідно з п. 7.12 розд. 7 Методичних рекомендацій з організації та ведення бухгалтерського обліку в селянських (фермерських) господарствах, затверджених наказом Міністерства аграрної політики України від 02.07.2001 № 189, фінансовий результат господарства (дохід) розподіляється між членами господарства пропорційно трудовому внеску кожного з них і використовується для визначення заробітку, утримань і відрахувань на соціальні заходи згідно з чинним законодавством.

Відповідно до п. 5 прим. 1 частини першої ст. 4 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464) члени фермерського господарства, якщо вони не належать до осіб, які підлягають страхуванню на інших підставах, є платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – ЄВ).

Платники ЄВ, зазначені, зокрема у п. 5 прим. 1 частини першої ст. 4 Закону № 2464, зобов'язані сплачувати за себе ЄВ, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується ЄВ (абзац третій частини восьмої ст. 9 Закону № 2464).

Частиною п'ятою ст. 8 Закону № 2464 для зазначеної категорії платників встановлена обов'язкова ставка ЄВ, що дорівнює 22 відс. бази нарахування.

Базою нарахування ЄВ для членів фермерського господарства, якщо вони не належать до осіб, які підлягають страхуванню на інших підставах, є сума доходу (прибутку), отриманого від їх діяльності, що підлягає обкладенню податком на доходи фізичних осіб. При цьому сума ЄВ не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску на місяць. У разі якщо таким платником не отримано дохід (прибуток) у звітному кварталі або окремому місяці звітного кварталу, такий платник зобов'язаний визначити базу нарахування, але не більше максимальної величини бази нарахування ЄВ, встановленої Законом № 2464. При цьому сума ЄВ не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску (п. 2 частини першої ст. 7 Закону № 2464).

ЄВ підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника (частина дванадцята ст. 9 Закону № 2464).

Право на звільнення від сплати ЄВ за себе мають члени фермерського господарства, якщо вони належать до осіб, які підлягають страхуванню на інших підставах, або отримують пенсію за віком, або є особами з інвалідністю, або досягли віку, встановленого ст. 26 Закону України від 09 липня 2003 року № 1058-IV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу (частина четверта ст. 4 Закону № 2464).